

## Vasárnapi utazás Budapest körül

Autobuszos főpróba az idegenforgalomból a Vigadó tértől a Jánoshegyre és vissza

— Az Est tudósítójától —

Népszerű kuplé zengte éveken át fülünkbe, hogy ismerjük-e Budapestet éjjel? — arról azonban elfelejtettek a kupléírók verset kölni, hogy ismerjük-e Budapestet nappal? Ismerni ismerjük, legalább is azt hisszük. Ismerjük a körutakat, az Andrássy utat, a pesti és a budai korzót, a Margitszigetet, a Városligetet és a divatos budai nyári vendéglőket. A távolabbi budai részeket már kevésbé, a királyi várpalotában pedig nagyon sokan még egyáltalában nem voltak. A pesti ember közönyös. Talán ezért történhetik, hogy előbb kerül el Velencébe, mint a Szépművészeti Múzeumba és az Akadémia Goethe-szobájába.

A magyar közönnyességgel veszi fel a harcot a vállalkozás, amelyhez hasonló van minden világ városban és most lesz Budapesten is. *Utazás Budapest körül!* A Menetjegyiroda vigadóteri központja elől ugyanis rövidesen autobusjáratok indulnak, amelyek hosszabb-rövidebb idő alatt

körülviszik az utasokat Budapesten és környékén.

Egyik délelőtt tíz órakor elindultunk egy próbakirándulásra. Az autobusban tizen foglaltunk helyet, egyelőre csak budapestiek. Egyedül két angol pipa képviselte a külföldet. Egy kis fantáziával azonban könnyen külföldinek álmodhatta magát az ember, annál is inkább, mert velünk utazott *Kratochwill* Alfréd is, akinek ez az utazása volt a főpróbája, miután a külföldieket ő fogja kísérgetni és ő fogja nekik magyarázgatni Budapest szépségeit.

Tíz óra öt perckor indultunk az útlevél- és poggyászvizsgálattal igazán nem sok bajunk volt. A Váci utcán át felkanyarodtunk az *Erzsébet-hídra*, innen a *Döbrentei téren át az Attila körútra robtunk*. Itt nem mulasztottuk el üdvözölni Vass miniszter

úr hatalmas bérpalotáját, amely most épült fel és élénk bizonyítéka a népjóléti miniszter ügynevezett lakásépítő tevékenységének. Csakhamar elértünk a *Krisztina térre*, ahol sóhajtván üdvözöltük a közeli nyári vendéglőket, amelyekben annyi kedves estét töltöttünk egykor. Néhány perc és már a *Déli vasútnál vagyunk*, felkanyarodunk az *Enyedí utcába és*

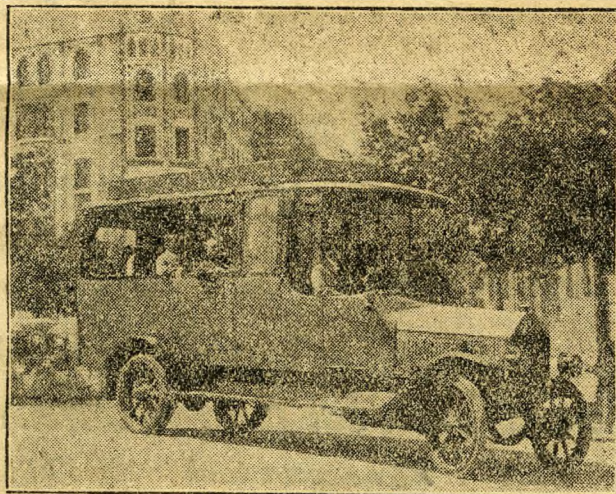
csakhamar elérjük az Istenhegyi utat.

Pesti ember számára meglepetés: az út olajos van. Hosszú évek óta először.

A hatalmas fák összeborulnak, csakhamar feltűnik

a Kis Svábhegy.

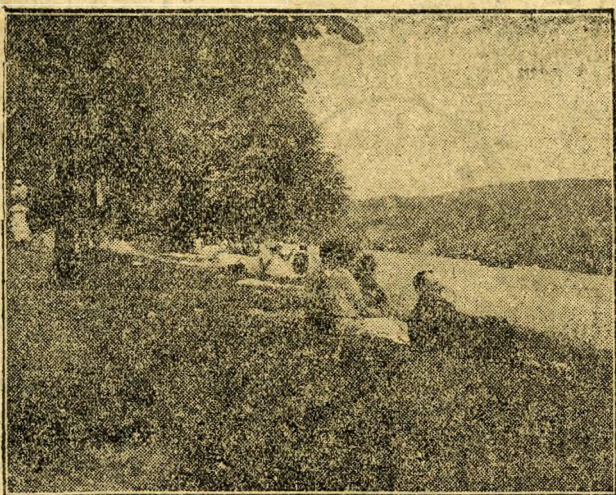
Jobbról, balról gyönyörű villák, színes



Az idegenforgalmi autobus az új Krisztina-központ előtt

ruhákba öltözött nők a kertekben, játszózó gyermekek, boldog vasárnapi gondtalanság, tenisz, sok motorbicikli, az út mentén legelésző kecskék... Kereszteljük a fogaskerekű vonalát, feltűnik a *Jánoshegy* szelíd hajlása, más világba kerültünk. Nagyon jó külföldinek lenni. A *Mátyás király úton*

felérünk a Svábhegyre.



Kirándulók a Normafa-lejtőn

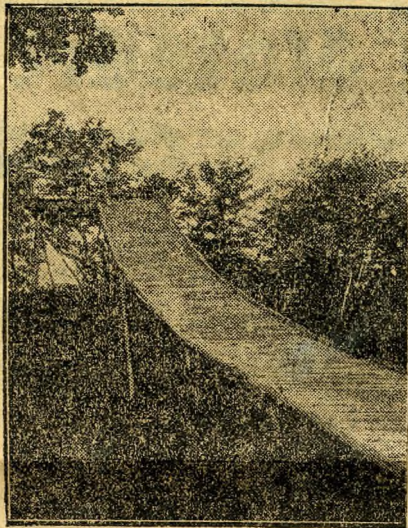
Kíváncsiak sokasága a szép sárga autobus körül, kik vagyunk, honnan jövünk, hová megyünk?

Látogatás a *Jókai-szobornál*, az idegenvezető azonban csakhamar betereli az idegeneket a kocsiba. Megyünk tovább, a *Normafa úton* a *Jánoshegy*



A Normafa

felé. A Normafánál megállunk. A nap-sütéses hegyoldalban sápadt pesti ki-



A ski-ugrató

rándulók hevernek és igyekeznek elfelejteni a heti gondokat. Magánál

a Normafánál is viziteltünk.

Óreg, korhadt fatörzs, évszázados legendák fonják körül *Mátyás király*, idejéből, de ma kedves gyermekek kacagása lármázza fel körülötte a csendet.

A Normafa út hatalmas fái mintha dacolnának az autóval. Az út fölé hajló ágak erősen kopognak a tetőn, néhány kisebb pofon az utasoknak is jut. Boldog, aki a pofonokat kapja — ez is hozzátartozik a kiránduláshoz. Csakhamar elérjük

a ródlipályát és a ski-ugrot,

amelynek szürkesége különösen hat a nyári melegben, olyan, mint valami ősi állat csontváza a jégkorszakból. Tizenegy óra után felértünk a *Jánoshegyre*, ahol kiszállva az autóból, fel-sétáltunk

az *Erzsébet királyné kilátótoronyba*.

Előttünk terült el Buda és Pest. Ködös párába burkolódzott ez a különös város, annyi öröm és szomorúság városa. Fent a toronyban kellemes déli szellő borzolta fel a hölgyek haját és lent a vendéglőben mosolygó pincérek fogadták a néhány elszánt vendéget, aki elvetődött Pestről ide megszire.

Bent a vendéglőben az elmaradhatatlan körözött lipói, szalámi és sör, majd új erőre kapva, felkerekedtünk és elindultunk visszafelé a Normafa úton. A

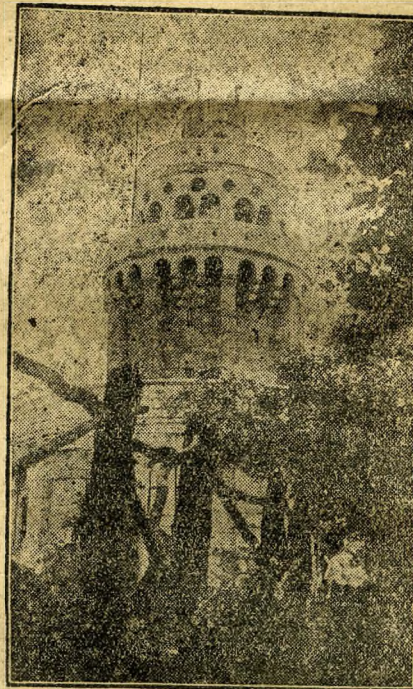


A golfpályán

Svábhegyem át elmentünk a golfpályára.

ahol boldognak látszó pesti dáma és gavallérok játszották ezt a divatos játékot. De azért lehet, hogy nem voltak boldogok. Visszafelé talákoztunk *Scitovszky Tibor* volt külügyminiszter úr és *Bud János* jelenlegi pénzügyminiszter úr autójával. *Scitovszky* a *Rot-schild-csoport* felé robtott, *Bud János* talán a forgalmi adó revíziója elől menekült. Ki tudhatja!

Lefelé menve sóhajtván búcsúztunk a gondozott kertektől, a színes női ru-



A jánoshegyi Erzsébet-kilátó

háktól, a vasárnapi gondtalanságtól és amikor a szénateri új telefonközpont mellett elhaladva, a *Margit hid* felé robtunk, megállapíthattuk, hogy tényleg érdemes Budapesten külföldinek lenni, ha csak egy rövidke vasárnapi délelőtre is.

Pusztai Béla